

اثر پریمالاک بر شاخص گنادوسوماتیک و هماوری نسبی در ماهی دم‌شمیری (*Xiphophorous helleri*)

دکتر عباسعلی حاجی بگلو

گروه تکثیر و پرورش آبزیان، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

*alihajibeglou@gmail.com

تاریخ دریافت: اسفند ۱۳۹۴ تاریخ پذیرش: تیر ۱۳۹۵

چکیده

در رابطه با نقش پروبیوتیک‌ها در آبزی‌پروری مطالعات زیادی انجام شده است، اما در زمینه اثر آنها بر فعالیت‌های تولیدمثلی ماهیان زینتی، مطالعات اندکی انجام شده است. در مطالعه حاضر اثر پروبیوتیک پریمالاک روی شاخص‌های تولیدمثلی در ماهی دم‌شمیری مورد آزمایش قرار گرفت. بدین منظور ماهیان مولد نر و ماده دم‌شمیری با ۴ رژیم غذایی شامل ۰/۰۹، ۰/۰۴ و ۱/۰۴ گرم پروبیوتیک پریمالاک در هر کیلو گرم غذا (با ۳ تکرار) به میزان روزانه ۵٪ وزن بدن و در ۲ نوبت به مدت ۳ ماه تغذیه شدند. در پایان آزمایش فاکتورهای مربوط به شاخص گنادوسوماتیک، تعداد لازو بهاری هر مولد، هم‌آوری نسبی، درصد بقا بچه‌ماهی، درصد لاروهای معیوب مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج آزمایش نشان داد که شاخص گنادوسوماتیک و هم‌آوری نسبی در تیمار ۰/۰۴ گرم به طور معنی‌داری بالاتر از سایر تیمارها بود ($P < 0.05$). بالاترین و پایین‌ترین درصد بقا به ترتیب در تیمارهای ۰/۰۹ و ۰/۰۴ مشاهده شد. همچنین بیشترین درصد لاروهای معیوب در تیمار شاهد دیده شد. در مجموع نتایج داد پروبیوتیک پریمالاک سبب افزایش عملکرد تولیدمثلی در ماهیان دم‌شمیری می‌شود.

کلمات کلیدی: ماهی دم‌شمیری، پریمالاک، شاخص گنادوسوماتیک و هم‌آوری نسبی.

مقدمه

جذب مواد معدنی و عناصر کمیاب و نیز تولید آنزیم‌های گوارشی مهم می‌باشد (Skrodenyte -Arbaciauskiene *et al.*, 2008). از جمله نقش‌های دیگری که برای پروبیوتیک‌ها بیان شده است می‌توان به تولید ترکیبات مسمومیت زد، تجزیه ذرات غیر قابل‌همضم و تحریک اشتها در میزبان اشاره نمود (Iranto and Austin, 2002). در زمینه رقابت برای چسبیدن به محل‌های اتصال باید بیان داشت که حضور پروبیوتیک در مخاط روده می‌تواند تأثیر منفی بر روی اتصال سایر باکتری‌ها از قبیل باکتری‌های بیماریزا شود. این رقابت می‌تواند به صورت رقابت برای تصاحب مکان، دسترسی به منابع انرژی بیشتر و یا ترکیبی از هر دو باشد. (Khan and Ansari, 2007). بنابراین از آنجا که تاکنون مطالعات اندکی در زمینه اثر پروبیوتیک‌ها بر فعالیت‌های تولیدمثلى در ماهیان انجام شده است، در این تحقیق اثر پروبیوتیک پریمالاک بر عملکرد تولیدمثلي مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

ماهیان مورد نیاز برای این آزمایش از کارگاه تکثیر و پرورش ماهیان زینتی واقع در جاده شصت‌کلا، شهر گرگان، استان گلستان خریداری شدند. پروبیوتیک تجاری پریمالاک از شرکت بازرگانی نیکاندیشان فرجاد تهران خریداری شد. پریمالاک دارای ۴ گونه باکتری با نسبت‌های برابر شامل لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس (*Lactobacillus acidophilus*)، لاکتوباسیلوس کازئی (*Enterococcus casei*)، انتروکوکوس فاسییوم (*Lactobacillus thermophilum*) و بایفیدو باکتریوم ترموفیلوم (*Bifidobacterium faecium*) می‌باشد. برای انجام این تحقیق ۴۰ آکواریوم ۴۰ لیتری تهیه شد و هر یک با ۱۰ قطعه ماهی ماده و ۳ قطعه ماهی نر ماهی دار شدند. در این آزمایش چهار سطح پروبیوتیک پریمالاک شامل ۰ (شاهد)، ۰/۴ (تیمار ۲)، ۰/۹ (تیمار ۳) و ۱/۴ (تیمار ۴) گرم بر کیلوگرم جیره در نظر گرفته شد (جدول ۱). ماهی‌ها روزانه به میزان ۵ درصد وزن بدن و در دو نوبت غذادهی شدند. هر روز قبل از غذادهی جداسازی و شمارش لاروهای تازه متولد شده انجام می‌شد. در این آزمایش مقادیر مربوط به میانگین دما، pH، شوری و اکسیژن محلول در آب به ترتیب ۲۴/۳ درجه سانتی‌گراد، ۷/۶۳ ppt و ۰/۴۳ و ۰/۷۱ میلی‌گرم در لیتر بود.

در طول چهار دهه‌ی گذشته تجارت جهانی ماهیان زینتی رشد قابل توجهی داشته است (Ghosh *et al.*, 2007). در این میان برخی از کشورها به خوبی توانسته‌اند از پتانسیل‌های خود استفاده بهینه را ببرند. در کشور سریلانکا بخش صادرات ماهیان زینتی در سال ۱۹۹۸ حدود یک درصد نیاز جهانی بوده است (Wijesekara, 2001 and Yakupitiyage, 2001). در ایالات متحده ۳۲ گونه از ماهیان زینتی تجارت قابل توجهی دارند که ارزش بخش تجارت ماهیان زینتی در این کشور در حدود ۱۰۰۰ میلیون دلار در سال می‌باشد (Ng and Tan, 1997; Chapman *et al.*, 2007)؛ در میان ماهیان زینتی، گونه‌های زنده‌زای متعلق به خانواده پوئسیلیده (از قبیل گوپی، مولی، دم‌شمشیری و پلانی) از جایگاه ویژه‌ای برخوردار هستند (Chong *et al.*, 2004). با توجه به تنوع رنگ، تنواع الگوهای باله، مقاومت نسبتاً بالا در برابر شرایط نامساعد محیطی، سهولت تکثیر و تولیدمثلي و نیز رژیم غذایی همه‌چیزخواری، ماهیان دم‌شمشیری توانسته‌اند نظر علاقمندان زیادی را به خود جلب کنند (Ghosh *et al.*, 2007; Ling *et al.*, 2006). پروبیوتیک‌ها میکرووارگانیسم‌های زنده‌ای هستند که اگر به میزان مناسب مورد استفاده قرار گیرند، می‌توانند سبب بهبود وضعیت سلامت میزان شوند (Ghosh *et al.*, 2008). اغلب پروبیوتیک‌ها به صورت مکمل‌های غذایی زنده‌ای است که در جیره غذایی افزوده شده و قابلیت زنده ماندن در هنگام عبور از دستگاه گوارش تا رسیدن به محل عملشان را دارا هستند (Fuller, 1992). به عبارت دیگر یکی از خصوصیات اصلی برای یک پروبیوتیک این است که توانایی قرار گرفتن در ناحیه‌ی مناسب از دستگاه گوارش را داشته باشد و همچنین توانایی تکثیر و کلون شدن را داشته باشد (Verschuere *et al.*, 2000). در مورد مکانیسم عمل پروبیوتیک‌ها نظریات گوناگونی وجود دارد. پروبیوتیک‌ها می‌توانند از طریق رقابت برای دستیابی به مواد مغذی، رقابت در جایگاه‌های اتصال، تغییر در متابولیسم باکتری‌ها و یا تحریک سیستم ایمنی میزبان شوند تکثیر باکتری‌های بیماریزا در لوله گوارش میزبان شوند (Merrifield *et al.*, 2010). به علاوه عقیده بر این است که بسیاری از باکتری‌های پروبیوتیکی تأثیر مثبت بر روی رشد موجودات دارند که این امر از طریق تولید ویتامین‌ها، افزایش قابلیت

جدول ۱: ترکیب جیره‌های غذایی و ترکیب شیمیایی آنها

جیره‌های غذایی				مواد غذایی
تیمار ۱ (شاهد)	تیمار ۲	تیمار ۳	تیمار ۴	
%۴۰	%۴۰	%۴۰	%۴۰	آرد ماهی کیلکا
%۱۰	%۱۰	%۱۰	%۱۰	آرد گندم
%۱۰	%۱۰	%۱۰	%۱۰	آرد جو
%۱۴	%۱۴	%۱۴	%۱۴	آردسویا
%۱۰	%۱۰	%۱۰	%۱۰	آرد ذرت
%۵	%۵	%۵	%۵	روغن ماهی
%۳	%۳	%۳	%۳	روغن سویا
%۳	%۳	%۳	%۳	روغن کلزا
%۲	%۲	%۲	%۲	لیستین
%۱	%۱	%۱	%۱	مکمل معدنی*
%۱	%۱	%۱	%۱	مکمل ویتامینی**
%۰/۷۵	%۰/۷۵	%۰/۷۵	%۰/۷۵	دی‌کلسیم فسفات
%۰/۲۵	%۰/۲۵	%۰/۲۵	%۰/۲۵	ضد قارچ
%۱/۴	%۰/۱	%۰/۰۴	۰	پروبیوتیک پریمالاک
ترکیب شیمیایی جیره بر حسب درصد				انرژی خام (کالری بر گرم)
۳۴/۸۴	۳۴/۹۵	۳۴/۸۱	۳۴/۹	پروتئین
۱۶/۴۵	۱۶/۴۱	۱۶/۳۷	۱۶/۳	چربی
۱۰/۲۵	۱۰/۴۵	۱۰/۷۰	۱۰/۴۱	خاکستر
۸/۱	۸/۴	۸/۲	۸/۴	رطوبت
۵۴۵۳	۵۴۴۲	۵۴۴۵	۵۴۵۱	

* مقدار عناصر موجود در مکمل معدنی: منیزیم ۳۹ میلی‌گرم، آهن ۶۰ میلی‌گرم، مس ۹ میلی‌گرم، روی ۹۰ میلی‌گرم، سلتیوم ۰/۷۵ میلی‌گرم، ید ۳ میلی‌گرم، کربالت ۰/۷۵ میلی‌گرم، کولین کلرید IU ۱۸۰۰.

** مقدار عناصر موجود در مکمل ویتامینی: ویتامین A: ۹۰۰۰ IU.D₃؛ ویتامین E: ۶۰۰۰ IU؛ ویتامین K₃: ۱۵ میلی‌گرم؛ ویتامین C: ۷۸۰ میلی‌گرم؛ پیروکسیدین ۴۵ میلی‌گرم؛ ریبوفلاوین ۷۵ میلی‌گرم؛ سیانوکوبالامین ۱۲۰ میلی‌گرم؛ اینوسیتول ۳۶۰ میلی‌گرم؛ ویتامین C: ۷۸۰ میلی‌گرم؛ پانتوتئیک اسید ۱۳۵ میلی‌گرم؛ نیاسین ۴۵۰ میلی‌گرم؛ فولیک اسید ۲۴ میلی‌گرم؛ بیوتین ۲/۴ میلی‌گرم و آنتی‌اکسیدان ۷۵ میلی‌گرم.

برای محاسبه میانگین تعداد لارو به ازای هر مولد ماده از فرمول زیر استفاده شد:

میانگین تعداد لارو متولد شده به ازای هر مولد ماده = تعداد لاروهای متولد شده از یک تیمار بخصوص در کل دوره آزمایش تقسیم بر تعداد مولدهای ماده در آن تیمار.

برای محاسبه درصد لاروهای با ناهنجاری‌های اسکلتی و معیوب از فرمول زیر استفاده شد (Ghosh *et al.*, 2007):

$$100 \times \frac{\text{تعداد کل لاروهای متولد شده}}{\text{تعداد کل لاروهای معیوب}} = \text{درصد لاروهای معیوب}$$

این آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ تیمار و ۳ تکرار انجام شد. برای تجزیه‌ی آماری داده‌ها از نرم افزار SAS نسخه ۹ استفاده شد. تجزیه داده‌های آزمایش به کمک دستور PROC ANOVA

برای محاسبه میانگین تعداد لارو به ازای هر مولد ماده از فرمول زیر استفاده شد:

میانگین تعداد لارو متولد شده به ازای هر مولد ماده = تعداد لاروهای متولد شده از یک تیمار بخصوص در کل دوره آزمایش تقسیم بر تعداد مولدهای ماده در آن تیمار.

برای محاسبه میزان هم‌آوری نسبی از فرمول زیر استفاده شد (Chong *et al.*, 2004):

$$\text{میانگین وزن مولد ماده (گرم) / میانگین تعداد لاروهای متولد شده در کل دوره آزمایش} = \text{هم‌آوری نسبی}$$

برای محاسبه شاخص گنادوسوماتیک از فرمول زیر استفاده شد (Ghosh *et al.*, 2007):

$$GSI = 100 \times \frac{\text{وزن مولد ماده}}{\text{وزن تخدمان}}$$

و ۴ تفاوت معنی‌داری در درصد بقا ملاحظه نشد ($P > 0.05$). نتایج نشان داد که بیشترین و کمترین درصد لاروهای معیوب به ترتیب در تیمارهای ۱ (شاهد) و ۲ مشاهده شد. به علاوه بین تیمارهای ۱، ۳ و ۴ تفاوت معنی‌داری دیده نشد ($P > 0.05$). تیمار ۲ به طور معنی‌داری میزان GSI بیشتری را نشان داد. همچنین کمترین میزان GSI در تیمار ۱ مشاهده شد ($P < 0.05$). به علاوه بین تیمارهای ۳ و ۴ اختلاف معنی‌داری در میزان GSI مشاهده نشد ($P > 0.01$) (جدول ۲).

نجام شد. مقایسه میانگین داده‌ها به کمک آزمون توکی (Tukey) و در سطح اعتماد ۹۵ درصد انجام شد.

نتایج

نتایج نشان داد که میانگین تعداد لارو به بازی هر مولد در تیمار ۲ بیشترین و در تیمار ۱ کمترین مقدار می‌باشد ($P < 0.05$). هماوری نسبی در تیمار ۲ بالاترین و در تیمار ۱ پایین‌ترین مقدار مشاهده شد ($P < 0.05$). بالاترین و پایین‌ترین درصد بقا به ترتیب در تیمارهای ۲ و ۱ (شاهد) مشاهده شد. همچنین بین تیمارهای ۱، ۳

جدول ۲: نتایج مقایسه میانگین‌های عملکرد تولیدمثلی در تیمارهای پروبیوتیکی پریمالاک در ماهیان دم‌شمیشی

تیمار					فاکتور
	۴	۳	۲	۱ (شاهد)	
$10.8 \pm 1.0/392^b$	$12.0 \pm 1.3/856^{ab}$	$15.0 \pm 6.9/28^a$	$10.2 \pm 3.4/464^b$	مولد/ تعداد کل لارو	
$31/15 \pm 2/869^b$	$34/21 \pm 4/0.6^{ab}$	$42/128 \pm 1/877^a$	$29/25 \pm 1/0.66^b$	هماوری نسبی	
$48/84 \pm 2/577^b$	$52/59 \pm 7/668^{ab}$	$65/43 \pm 1/10.1^a$	$45/16 \pm 0.969^b$	درصد بقا بجهه‌ماهی	
$6/81 \pm 1/749^{ab}$	$5/25 \pm 1/10.9^{ab}$	$2/21 \pm 0.511^b$	$8/92 \pm 1/437^a$	درصد لاروهای معیوب	
$10/67 \pm 0/0.31^b$	$10/63 \pm 0/0.11^b$	$11/0.9 \pm 0/0.05^a$	$9/98 \pm 0/0.28^c$	GSI (%)	

در هر ردیف، معنی دار بودن میانگین‌ها با حروف لاتین متفاوت نشان داده شده است

بحث

های پروبیوتیکی در تولید ویتامین‌های گروه B و نیز برخی فاکتورهای ناشناخته ویژه که همگی در افزایش کارایی تولیدمثل مؤثر هستند، نقش دارند (Rasadhari *et al.*, 2008). تولید لاروهای سالم با کمترین میزان ناهنجارها، علاوه بر وراثت، به تغذیه و عوامل محیطی نیز بستگی دارد. در رابطه با تغذیه، متعادل بودن جیره‌ی غذایی مولдин یا بهویژه از نظر اسیدهای چرب ضروری بسیار قابل توجه می‌باشد. بنابراین نقش باکتری‌های پروبیوتیکی روده در تولید اسیدهای چرب ضروری در روده در اینجا اهمیت می‌یابد (Irianto and Austin, 2002). مطالعات گوناگونی در خصوص اهمیت متعادل بون جیره‌ی غذایی مولдин از نظر اسیدهای چرب ضروری (اسید آرشیدونیک، اسید دوکازه‌گزانوئیک و اسید ایکوزاپتانوئیک) به منظور دستیابی به لاروهای با کیفیت بالا انجام شده است (Mazorra *et al.*, 2003). ساخت ویتامین‌های گروه B به ویژه B₁ (تیامین) و ویتامین B₁₂ توسط باکتری‌های *Bacillus subtilis* سابتیلیس (*Bacillus subtilis*) در روده می‌تواند سبب کاهش تعداد لاروهای مرده و لاروهای معیوب و با ناهنجاری اسکلتی می‌شود. همچنین تلفات لاروی را نیز کاهش می‌دهد (Ghosh *et al.*, 2007). پروبیوتیک پریمالاک نیز احتمالاً توانایی تولید آنژیم‌های ویژه، تحریک دستگاه گوارش میزان برای تولید آنژیم‌های خاص که در هضم پروتئین‌ها و چربی‌ها مؤثر هستند، تولید برخی ویتامین‌ها، تولید اسیدهای چرب ضروری، ترکیبات سمومیت‌زدا و رقابت با باکتری‌های بیماری‌زا و غیرمفید را دارد.

نتایج حاکی از تاثیر مثبت پروبیوتیک پریمالاک بر افزایش عملکرد تولیدمثلی در ماهی دم‌شمیشی می‌باشد. باکتری‌های پروبیوتیکی با قرار گرفتن در روده و کلون شدن در محل مناسب سبب ساخت ترکیبات غذایی ضروری (پروتئین‌ها و اسیدهای چرب) و تولید آنژیم‌های ویژه (آمیلаз، پروتئاز و لیپاز) در دستگاه گوارش میزان Khan and Ansari, Irianto and Austin, 2002) می‌شوند (2007). این آنژیم‌ها احتمالاً در نهایت منجر به افزایش قابلیت هضم چربی‌ها و پروتئین‌های موجود در جیره غذایی شده و کارایی تغذیه در ماهی میزان به طور قابل توجهی افزایش می‌یابد. De Schrijver و Ollevier (۲۰۰۰) گزارش کردند که بجهه‌ماهیان اسکافت‌الموس ماسکسیموس (*Scophthalmus maximus*) (Tenebrio) تغذیه شده با جیره‌های *Vibrio* (proteolyticus), سبب افزایش قابلیت هضم و جذب پروتئین‌ها در رودهی این ماهیان می‌شود. پروتئین‌ها و اسیدهای چرب از ترکیبات بسیار اساسی در تشکیل زرده بوده و وجود آنها در جیره‌ی غذایی ماهیان مولد از نقطه‌نظر تکامل و بلوغ اووسیت‌ها و نیز Rasadhari *et al.*, 2008). اسیدهای چرب علاوه بر نقشی که در بحث فیزیولوژی تولیدمثل در ماهیان دارند، در تأمین انرژی مورد نیاز برای فعالیت‌های تولیدمثلی نیز نقش دارد. علاوه بر موارد فوق، باکتری

می باشد. به طور کلی نتایج این تحقیق نشان می دهد که پروبیوتیک پریمالاک سبب افزایش عملکرد تولیدمثلی در ماهیان دم شمشیری می شود.

منابع

- helleri** (Poeciliidae). Aquaculture Research, 37: 1267-1275.
- Mazorra, C., Bruce, M., Bell, J.G., Davie, A., Aloren, E., Jordan, N., Rees, J., Papanikos, N., Porter, M., Bromage, N.**, 2003. Dietary lipid enhancement of broodstock reproductive performance and egg and larval quality in Atlantic halibut (*Hippoglossus hippoglossus*). Aquaculture, 227: 21-33.
- Merrifield, D., Bradley, G., Harper, G., Baker, R., Munn, C., Davies, S.**, 2011. Assessment of the effects of vegetative and lyophilized *Pediococcus acidilactici* on growth, feed utilization, intestinal colonization and health parameters of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss* Walbaum). Aquaculture Nutrition. 1: 73-90.
- Ng, P.K.L., Tan, H.H.**, 1997. Freshwater fishes of Southeast Asia: potential for the aquarium fish trade and conservation issue. Aquar. Sci. Conserv. 1, 79– 90.
- Rasdhari, M., Parekh, T., Dave, N., Patel, V., Subhash, R.**, 2008. Evaluation of various physicochemical Properties of *Hibiscus safdariffa* and *Lactobacillus casei* incorporated probiotic yogurt. Pakistan Journal of Biological Sciences, 119(17): 2101-2108.
- Rico-Mora, R., Voltolina, D., Villaescusa-Celaya, J.A.**, 1998. Biological control of *Vibrio alginolyticus* in *Skeletonema costatum* (Bacillariophyceae) cultures. Aquacultural Engineering, 19: 1–6.
- Skrodenyte-Arbaciauskienė, V., Sruoga, A., Butkauskas, D., Krupskelis, K.**, 2008. Phylogenetic analysis of intestinal bacteria of freshwater salmon (*Salmo salar*) and sea trout (*Salmo trutta*) and diet. Fisheries Science, 74: 1307-1314.
- Tavolga, W.N.**, 1949. Embryonic development of the platyfish (*Platypoecilus*), the swordtail (*Xiphophorus helleri*) and their hybrids. American museum of natural history, Volume 94, Article 4.
- Verschueren, L., Rombaut, G., Sorgeloos, P., Verstraete, W.**, 2000. Probiotic bacteria as biocontrol agents in aquaculture. Microbiol. Mol. Biol. Rev., 64: 655–671.
- Wijesekara, R.G.S., Yakupitiyage, A.**, 2001. Ornamental Fish Industry in Sri Lanka: Present Status and Future Trades. Aquarium Sciences and Conservation, Vol. 3, No. 4. (13 December 2001) Pp: 241-252.
- Chapman, F.A., Fitz-Coy, S.A., Thunberg, E.M., Adams, C.M.**, 1997. United States of America trade in ornamental fish. J. World Aquac. Soc. 28: 1–10.
- Chapman, F.A., Fitz-coy, S.A., Thunberg, E.M., Adams, C.M.**, 2007. United States of America Trade in Ornamental Fish. Journal of the World Aquaculture Society, Volume 28, Issue 1, Pp: 1-10.
- Chong, A.S.C., Ishak, S.D., Osman, Z.R., 2004.** Hashim. Effect of dietary protein level on the reproductive performance of female swordtails *Xiphophorus helleri* (Poeciliidae). Aquaculture, 234: 381–392.
- De Schrijver, R., Ollevier, F.**, 2000. Protein digestion in juvenile turbot (*Scophthalmus maximus*) and effects of dietary administration of *Vibrio proteolyticus*. Aquaculture, 186: 107-116.
- Fuller, R.**, 1992. Probiotics. The Scientific Basis. Chapman and Hall, London, UK, 398 p.
- Gatesoupe, F.J.**, 1999. The use of probiotics in aquaculture. Aquaculture, 180: 147–165.
- Ghosh, S., Sinha, A., Sahu, C.**, 2007. Effect of probiotic on reproductive performance in female live bearing ornamental fish. Aquaculture Research, 38: 518-526.
- Ghosh, S., Sinha, A., Sahu, C.**, 2008. Dietary probiotic supplementation in growth and health of live-bearing ornamental fishes. Aquaculture Nutrition, 14: 289-299.
- Irianto, A., Austin, B.**, 2002. Use of probiotics to control furunculosis in rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss* (Walbaum). J. FishDis., 25: 1–10.
- Khan, S.H., Ansari, F.A.**, 2007. Probiotics the friendly bacteria with market potential in global market. Pakistan Journal of Pharmaceutical Sciences, 20(1): 71-76.
- Ling, S., Hashim, R., Kolkovski, S., Shu-Chien, A.C.**, 2006. Effect of varying dietary lipid and protein levels on growth and reproductive performance of female swordtails *Xiphophorus*